

призводить до втрати його реального змісту]. Отже, засада пропорційності – це загальна керівна ідея відповідності, співмірності юридичних засобів обмежувального характеру легітимній меті, спрямована на забезпечення ефективності правового регулювання та належного балансу приватних і публічних інтересів.

Перелік використаних джерел

1. Рішення Конституційного Суду України від 25 січня 2012 року No 3-рп/2012 у справі No 1-11/2012 / Конституційний Суд України.
URL:<https://zakon.rada.gov.ua/go/v003p710-12>
2. Капліна О.В., Шило О. Г. Кримінальний процес : підручник. Харків : Право, 2018. 584 с

Михайло Михайлович ЯКУБОВИЧ,

*курсант 3 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

*Доцент кафедри криміналістики
та домедичної підготовки ФПФОДР
к.ю.н., доцент*

Наталія Валеріївна ПАВЛОВА

СУТНІСТЬ ВБИВСТВА, ПРИХОВАНОВОГО ІНСЦЕНУВАННЯМ

Розслідування вбивства є складним пізнавальним процесом, який залежить від розуміння ймовірності подій. Більшість юристів вважають, що при наявності одних ознак, слідчий може припускати також інші, а мета інсценування вбивства полягає в тому, щоб заплутати хід розкриття кримінального правопорушення. Почуття страху, що з'являється у злочинця після скоєння злочину, спонукає його

на приховування всіх подій. Це почуття добре розвиває фантазію людини й штовхає на нестандартні вчинки. Інценування є способом приховування вбивства, з метою уникнення кримінальної відповідальності.

Вчинене вбивство під інценування є результатом прогресу злочинної сторони, яка в розслідуванні створює певні труднощі. Слідчий повинен розглядати всі варіанти й враховувати всі докази, щоб розкрити справу правильно. У наш час злочинці все частіше застосовують способи вчинення інценування, вдаються до різноманітних засобів протидії встановлення істини. Отже, це тема є актуальною, як в науковому, так і практичному значенні.

Наприклад, В. Е. Корнухговорить про інценування вбивства, як про самостійну категорію кримінального правопорушення, визначаючи його «системою дій або бездіяльності винної особи та інших зацікавлених осіб, спрямованих на приховування подій вбивства, як під час його вчинення, так і після його закінчення» [1, с. 64].

Інценування вбивства містить у собі:

- приховування трупа;
- знищення трупа;
- переміщення трупа в інше місце;
- знищення знаряддя вбивства і слідів кримінального правопорушення;
- створення помилкових обставин;
- маскування мотивів вбивства [1, с. 64].

Інценування вбивства здійснюється з метою перешкод його розкриття, тим самим злочинець здійснює протидію розслідуванню.

Криміналістична характеристика свідчить про те, що інсценовані вбивства під нещасний випадок часто являють собою систему узагальнених даних про типові ознаки, що проявляються в способі і механізмі вбивства, в намірах його вчинення, в особистості злочинця, відомостях, які важливі для розслідування [2,

с. 174]. При цьому, мета інсценування – це бажаний результат, якого хоче досягти суб'єкт результату вчинених дій. Але в таких випадках головну роль займає інша важлива мета злочинця, яка полягає в здійсненні злочину за будь-яку ціну [3, с. 70].

Шляхом інсценування вбивства злочинець намагається уникнути пояснень, що стосуються обставин смерті, а також намагається відвести від себе підозри.

У підсумку важливо додати, що інсценування містить сукупність дій, які спрямовані на приховування винності у вчиненні злочину шляхом створення помилкових обставин. Оскільки інсценування є способом приховування вбивства, то воно є умисною діяльністю, що супроводжується відповідною поведінкою з метою уникнення кримінальної відповідальності.

Перелік використаних джерел

1. Уголовное право и криминалистика. Вестник Московского университета Им. С.Ю. Витте. Серия 2: *Юридические науки*. 2016. № 2. С. 63-70.
2. Орехова Е. П. Криминалистическая характеристика убийств, инсценированных под несчастный случай. 2014. С. 172-175.
3. Протасевич А.А., Коршунов А.Ю. Актуальные вопросы преступной инсценировки. *Сибирские уголовно-процессуальные и криминалистические чтения. Право*. 2016. С. 68-74.